

[Boeck-Hansen.]

om; man kan ikke gaa ind paa nogen som helst Ændring. Jeg vil alligevel tilraade Medlemmer i denne Sal at stemme for vort Ændringsforslag. Skulde det falde, kan vi ikke stemme for, at dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov.

Rager: Jeg kan slutte mig til Ordføreren i de Betragtninger, Ordføreren fremsatte om Arbejdet i Udvalget. Jeg kan tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er fremsat, og maa anbefale at stemme imod det fra konservativ Side stillede Ændringsforslag. Det forekommer mig, at de Forhandlinger, der har fundet Sted, og de Oplysninger, der er givet, viser, at en Ordning paa de Omraader, der her lovgives om, er ønskelig og tiltrængt.

Jeg skal indrømme, at det særlig er vedrørende Musikers Engagementer, at der er forelagt os saadanne Oplysninger, at man har Lov til at tale om, at der er dokumenteret stærke Misbrug. Jeg mener, man maa have Lov til at sige, at det er dokumenteret, naar vi har Formanden for Dansk Musiker Forbunds Underskrift paa sin Forenings Vegne paa en Skrivelse, hvori han nævner de Etablissementer, hvor Engagementerne har fundet Sted, de Bureauer, gennem hvilke det er sket, og de Kapelmestres Navne, som har staaet i Spidsen for de Orkestre, som er blevet engageret. Naar man her ser, at i Løbet af et saa kort Aaremaal som fra 1932 til 1935, 4 Aar, kan et 7 Mands Orkester komme til at betale i Provision til et Bureau over 10 000 Kr., ja, saa mener jeg, vi er oppe paa saadanne Provisionstal, at der foreligger et saadant Misforhold mellem Betalingen og den Ydelse, der er Tale om her, at det er naturligt, at Lovgivningsmagten griber ind.

Jeg er ikke enig i den Stilling, man fra konservativ Side har taget over for de saakaldte løse Arbejdere i Restaurationsfaget og til Husholdningsmedhjælp. Det forekommer mig, at der er lige saa god Grund til at række disse en støttende Haand. Det er meget muligt, at dette vil medføre, at de offentlige Arbejdsanvisningskontorer maa udstrække deres Kontortid noget, men det forekommer mig kun at være naturligt, at dette sker, naar den samfundsmæssige Opgave, som de skal udfylde, kræver det. At det ikke skulde være muligt for de offentlige Kontorer at yde en lige saa god Service som private, vil jeg ogsaa benægte. Om de gør det i Øjeblikket, tør jeg ikke udtale mig om, fordi jeg ikke har Kendskab til det i Praksis, men hvis de ikke gør

det, ja, saa kan jeg kun sige, at saa skyldes det en forkert Administration, og saa maa det altsaa blive de Myndigheders Opgave, der tilser Administrationen, at sørge for, at den Service, der ydes, bliver bedre. For naturligvis maa det være Ministerens og de kommunale Myndigheders Mening, at den Service, der ydes af de offentlige Kontorer, skal være en virkelig førsteklasses, saaledes at man bringer de egnede Arbejds kræfter i Forbindelse med de Steder, hvor der er Plads til dem og Brug for dem. Det er jo paa den Maade, man skaffer mest Arbejde i Gang for de egnede Mennesker.

Jeg skal med Hensyn til Lovforslaget indskrænke mig til dette, men jeg vil derefter gerne gøre nogle Bemærkninger om det Spørgsmaal, der er kommet frem i de sidste Dage, nemlig Spørgsmaalet om Sygeplejerskernes Forhold. Det forekommer mig, at den Stilling, vi her kan tage, nemlig at foretage en ny Behandling af Forslaget i Udvalget mellem anden og tredie Behandling, saaledes som jeg forstod at Ordføreren foreslog, at vi skulde gøre det, bør vi ogsaa tage. Nogle Forhold, der har været forelagt mig, er af en saadan Art, at jeg ogsaa finder, at der her finder et meget uheldigt Misbrug Sted.

Særlig maa jeg sige med Hensyn til Engageringskontorerne — her tænker jeg baade paa Musikerne, hvor det, som jeg sagde før, foreligger dokumenteret, under Forudsætning af Dokumentationens Rigtighed, og paa det, som er mig forelagt for Sygeplejerskernes Vedkommende —, at Bureauerne ligefrem lægger Beslag paa de paagældendes Arbejdskraft er vis Tid ud i Fremtiden. For Sygeplejerskernes Vedkommende er det saaledes forebragt mig, at Sygeplejersker, der er anvist gennem et Bureau, maa gaa ind paa ikke at modtage Anvisning uden om Bureauet eller i hvert Fald ikke uden at yde Provision til dette, indtil hun opsiger sin Kontrakt med Bureauet med 3 Maaneders Varsel. Det forekommer mig, at det er en Tilstand, som ikke bør tolereres, fordi det i Virkeligheden er at misbruge de økonomisk svagere stillede Personer, og det vilde derfor være udmærket, om vi mellem anden og tredie Behandling kunde tage dette Spørgsmaal op. Det er jo lidt ekstraordinært, og det havde selvfølgelig været at ønske, om de paagældende havde henvendt sig noget tidligere til Udvalgets Medlemmer, men jeg har forstaaet, at de mente, at Sagen var til Undersøgelse, og først nu blev klar over, at der var det, man kalder „Ugler i Mosen“. Derfor mener jeg, vi maa fravige Sædvanerne og tage Sagen